

ระเบียบกรมการขนส่งทางบก
ว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัยพนักงานราชการ
พ.ศ. ๒๕๕๗

ตามที่ได้มีระเบียบกรมการขนส่งทางบกว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัยของพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๙ ไว้แล้ว นั้น

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบดังกล่าวเกี่ยวกับข้อกำหนดอันเป็นข้อปฏิบัติและข้อห้ามที่ส่วนราชการกำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนพนักงานราชการ ตลอดจนการอุทธรณ์คำสั่งเสียใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์วินัยและการดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และให้การปฏิบัติราชการเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ข้อ ๒๔ (๙) และข้อ ๒๕ วรรคสอง แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๕๗ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมการขนส่งทางบกว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกรมการขนส่งทางบกว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัยของพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๙

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ส่วนราชการ” หมายความว่า กรมการขนส่งทางบก

“หัวหน้าส่วนราชการ” หมายความว่า อธิบดีกรมการขนส่งทางบกหรือผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากอธิบดีกรมการขนส่งทางบก

ข้อ ๕ ให้อธิบดีกรมการขนส่งทางบกรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๖ พนักงานราชการต้องรักษาวินัย ตามที่กำหนดในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๕๗ และที่กำหนดเป็นข้อปฏิบัติและข้อห้ามในระเบียบนี้ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

พนักงานราชการผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติที่กำหนดในวรรคหนึ่งพนักงานราชการผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัยและจะต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษ

ข้อ ๗ พนักงานราชการต้องกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริตและเที่ยงธรรม

(๓) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติ คณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

(๔) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจอุตสาหะ เอาใจใส่และรักษาประโยชน์ของทางราชการ

(๕) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและ ระเบียบของทางราชการโดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหาย แก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นและเมื่อได้เสนอความเห็นแล้วถ้าผู้บังคับบัญชายินยอมให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม พนักงานราชการต้องปฏิบัติตาม

(๖) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

(๗) ต้องรักษาความลับของทางราชการ

(๘) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่าง พนักงานราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

(๙) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรมและให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อ ราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

(๑๐) ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง กับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วย

(๑๑) ต้องรักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย

ข้อ ๘ พนักงานราชการต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรแจ้งถือว่าเป็นการ รายงานเท็จด้วย

(๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่โดยมิให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชา เหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

(๓) ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตน หาประโยชน์ให้แก่ตนเอง หรือผู้อื่น

(๔) ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

(๕) ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการอันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสีย เกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

(๖) ต้องไม่เป็นการจัดการหรือผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งลักษณะอื่นใดที่มีลักษณะงาน คล้ายคลึงกันนั้นในทางหุ้นส่วนหรือบริษัท

(๗) ต้องไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้ง กดขี่ หรือข่มเหงกันในการปฏิบัติราชการ

(๘) ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

(๙) ต้องไม่ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้มาติดต่อราชการ

ข้อ ๙ พนักงานราชการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตามข้อ ๖ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๗ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๐ นอกจากการกระทำความผิดตามข้อ ๒๔ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้ว ให้ถือว่าการละเว้นการกระทำหรือการใดๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๗ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๘ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๑ พนักงานราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยจะต้องได้รับโทษทางวินัย โทษทางวินัย มี ๔ สถาน ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินค่าตอบแทน
- (๓) ลดขั้นเงินค่าตอบแทน
- (๔) ไล่ออก

ข้อ ๑๒ การลงโทษพนักงานราชการให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดและต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ โดยในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใดและตามข้อใด

หมวด ๒

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๓ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ต้องรายงานให้หัวหน้าส่วนราชการทราบโดยเร็ว และให้หัวหน้าส่วนราชการดำเนินการตามระเบียบนี้โดยเร็วด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ

ผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้าส่วนราชการผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

ข้อ ๑๔ เมื่อได้รับรายงานตามข้อ ๑๓ หรือความดังกล่าวดำเนินการต่อหัวหน้าส่วนราชการให้หัวหน้าส่วนราชการรีบดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยให้ยุติเรื่องได้

ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานราชการผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการตามข้อ ๑๕ หรือ ข้อ ๑๖ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานราชการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้หัวหน้าส่วนราชการสอบสวนให้ได้ความจริงและความยุติธรรมโดยไม่ชักช้า โดยหัวหน้าส่วนราชการจะสอบสวนเองหรือมอบหมายให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาสอบสวนแทนก็ได้ ในการสอบสวนต้องให้โอกาสพนักงานราชการที่ถูกกล่าวหาชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา

หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนให้ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการสอบสวนข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานราชการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการตามข้อ ๒๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนให้ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการสอบสวนข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ พนักงานราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้หัวหน้าส่วนราชการส่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินค่าตอบแทน หรือลดขั้นเงินเดือน โดยให้พิจารณาตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย

ในกรณีกระทำความผิดเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

ข้อ ๑๘ พนักงานราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้หัวหน้าส่วนราชการส่งลงโทษไล่ออก

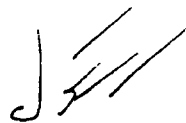
ข้อ ๑๙ พนักงานราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หัวหน้าส่วนราชการจะดำเนินการตามข้อ ๑๘ หรือ ข้อ ๑๙ โดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

หมวด ๓

อุทธรณ์

ข้อ ๒๐ พนักงานราชการผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามระเบียบนี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายอัษฎโชค รัตนติลก ณ ภูเก็ต)

อธิบดีกรมการขนส่งทางบก